

هرانسانی وظیفه دارد خودرا به فضائل اخلاقی بیاراید و باصفات رشت و ناپسند بسا سختی مبارزه کند.

برمریبان و پدران و مادران است که بذرفضائل و سجایای اخلاقی را درنهاد کودکان و نوجوانان بپرورانند و آنان را برای یک زندگی کاملاً اخلاقی آماده‌گردانند.

متاسفانه غالب مریبان و پدران و مادران، به این فریضه بزرگ انسانی کمتر توجهدارند. بسیاری از پدران و مادران همینکه بچه آنها راهی افتاد و حرف میزند راضی و خرسندی شوند واورا بدهست تصادف می‌سپارند.

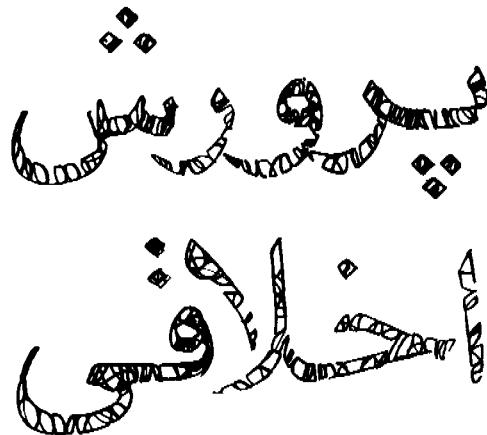
آئین مقدس اسلام فرد مسلمانیرا بالرزش و عظمت معرفی میکند که ازلحاظ اخلاقی کاملتر باشد.

از نظر اسلام پروش اخلاقی کودک یکی از وظایف عمدۀ و اساسی مریبان و از حقوق مسلم نوجوانان است.

امام سجاد (ع) در "رساله الحقوق" چنین میفرماید:

"واما حق ولدك فان تعلم انه منك ومضاف اليك في عاجل الدنيا بخيره وشره وانك مسئول عما وليته به من حسن الادب والدلالة على ربه عزوجل والمعونه له على طاعته فاعمل في أمره عمل من يعلم انه مثاب على الاحسان اليه معاقب على الاسائه عليه" (۲)

"حق فرزند تواین است که بدانی او ازتست و نیک و بد او دراین دنیا به توبیستگی دارد. تو نسبت به او برمسند سریرستی پدری و تربیتی

نشسته‌مای و باید اورا بــما خلاق پسندیده پوروش دهی و به سوی خدا راهنمایی کنی و در اطاعت پروردگار یارش باشی، باید برای او تربیت کنندمای باشی که بدانی اگر در حق او نیکی کنی اجر و پاداش می‌بری واگر درباره او بدی کنی مستوجب کیفر خواهی بود.

اکنون که کمی به اهمیت اخلاق و تربیت اخلاقی پی‌بردیم، می‌خواهیم ببینیم مرسی از چه راهی می‌تواند این وظیفه دشوار رابه خوبی ایفا کند؟

یکی از راههایی که دریش پای مری وجود دارد و آن راه می‌تواند نتائج عالی بددست‌آورد تشویق است. تشویق چیست؟

تشویق برخلاف تنبیه که از عوامل بازدارنده است از عوامل وادار کننده است و در حقیقت به انسان نیرو و انرژی می‌دهد. شخصی که تشویق می‌شود از کار و زحمت خود احساس رضایت می‌کند و همین رضایت خاطر است که خستگی و بی میلی اورامی گیرد و بسا که هیچگونه رنج و مشقتی اورا خسته و وامانده نمی‌کند.

البته کسانی هم هستند که به قدری به هدفهای خود مومن و در مسیر خود استوار و پا بر جایند که به هیچ وجه نیازمند تشویق نیستند در حقیقت طوری هستند که لازم نیست یک نیروی برونی مشوق آنها باشد، تشویق اینها در درون وجود خودشان است و خود مشوق خویشند، ولی همه، چنین نیستند، مخصوصاً کودکان و نوجوانان.

تشویق مراتی دارد، حداقل آن یک لبخند رضایت آمیز است اما برای آن حداکثری نمی‌توان معین کرد. بطور خلاصه می‌توان گفت تشویق گاهی جنبه قولی دارد، گاهی جنبه عملی، تشویق قولی از راه تشرک و تعریف و تمجید صورت می-

گیرد و تشویق عملی به وسیله دادن پاداش. در مرور تشویق باید خیلی دقیق و محتاط بود مخصوصاً اگر تشویق بصورت پاداش و بعد از انجام عمل باشد که در این صورت اگر زیاده روی یا کوتاهی شود قطعاً "ضرخواهد بود.

در مرور تشویقی که قبیل از انجام عمل و به منظور وادار کردن شخص به کاری است باید توجه داشت که چنین تشویقی در حکم انرژی لازم برای ایجاد حرکت است. بدیهی است که آنچه در این مورد لازم است تشویق شایسته و عاقلانهای است که حرکت لازم را به وجود آورد.

قرآن که کتاب آسمانی مسلمانان است نقش تشویق را به ما گوشزد کرد ماست. رهبر عالیقدر اسلام از راه تشویق و آگاه‌کردن مسلمانان بفواید دینی و اخروی جهاد، آنها را به میدان نبرد بسیج می‌کرد، نظر به همین شوق و رغبت و آگاهی بود که نتایجی که مسلمانان از این راه به دست آوردند بسیار چشم گیر و درخشان بود.

در قرآن کریم به پیامبر دستور داده شده که پیروان خود را به نبرد تشویق کند:

إِسْلَامُ أَكْثَرُهُمْ لَا يَعْلَمُونَ
أَنَّ يَكُونُ مِنْكُمْ عَشْرُونَ صَابِرُونَ يَعْلَمُونَ مَا تَنْهَى
وَأَنَّ يَكُونُ مِنْكُمْ مائةٌ يَعْلَمُونَ الْفَاجِرُونَ الَّذِينَ كَفَرُوا
يَا أَيُّهُمْ قَوْمٌ لَا يَفْقِهُونَ

(انفال آیه ۶۵)

ای پیامبر، مومنان را به نبرد تشویق کن، اگر بیست نفر شکیبا در میان شما باشد دویست نفر و اگر صد نفر باشد هزار نفر از کافران رامغلوب می‌کنند زیرا آنها به نتیجه کار خود آگاهی ندارند.

باشد، زیرا چنین روشی نیکو کار را بی رغبت و بد کردار را شائق میسازد.

در جهانی که ما زندگی می کنیم از برنامه تشویق برای منظورها و هدفهای گونا گون استفاده میشود. پاره ای از تشویق ها جنبه جهانی دارد مثل جایزه نوبل که افراد را به ابتكار و تحقیق وادار می کند و پاره ای دیگر جنبه مملکتی و محلی دارد.

"نمراتی کمدر کودکستان و دبستان و دبیرستان و دانشگاهها برای کودکان و جوانان منظور میدارند، تشویقی است در راه بارور کردن مفهها از دانش و معلومات و تجارت و اطلاعات" جوایزی که به بازیگران و ورزشکاران و برندهای مسابقات مختلف جهانی و مملکتی داده میشود و عکسها و رپورتاژهای که از آنها

۲- فَقَاتِلُ إِلَيْكُمْ لَا تُنَكِّلُ بِالْأَنْفَسِكَ وَ حَرِّضُ الْمُؤْمِنِينَ عَسَى اللَّهُ أَنْ يَكْتَبَ بَأْسَ الدِّينِ كَفَرُوا وَاللَّهُ أَشَدُ بَأْسًا وَأَشَدُ تَنَكِّلًا.

ونسا آیه (۸۴)

"در راه خدا نبرد کن، تو تکلیفی جز آنچه مربوط به خودت هست نداری، مومنان را به نبرد تشویق کن، شاید خداوند قدرت کافران را در هم بکوید . انتقام و کیفر خداوند سخت ترا است".

در این دو آیه بخوبی نشان داده است که تشویق انسان را بزرگ میکند، به او تدبیر و سیاست و ذرازیت می بخشد ، شخص مسلمانی که از جانب پیامبر تشویق میشود و به مرتبه خود آگاهی می رسد، از عهده ده نفر ، از افرادی که تحت رهبری پیامبر نیستند بر میاید . او خمود نیست . خواری و زیونتی را بکوید . او خمود نیست . خواری و زیونتی را تحمل نمی کند .

در این دو آیه گفتگو از تشویق برای جنگ است . ولی بطور کلی میتوان گفت : بشارت که یکی از دو جنبه وظایف پیامبران است، همان تشویق است که رهبر دین به وسیله آن مردم را در تمام جنبه های دینی چه دنیوی و چه اخروی - به حرکت و تکاپو و امیدارد .

علی (ع) نیز در فرمان تاریخی خود به مالک که بفرمانروائی مصر برگزیده شده است دستور میدهد که :

"لَا يَكُونَ الْمُحْسِنُ وَالْمُسَيْعُ عِنْدَ بَيْتِهِ سُوءٌ فَإِنْ فَيْ ذَلِكَ تَزْهِيدُ الْأَهْلِ الْإِحْسَانِ فِي الْإِحْسَانِ وَ تَدْرِيَّبُهُ لَا هُلْ الْإِسَاعَةِ عَلَى الْإِسَاعَةِ" میادا نیکوکار و بد کردار بیش تو یکسان

در سال رحلتش نیز اسامه بن زید را که جوانی ۱۸ ساله بود به فرماندهی سپاهی برگزید که ماموریت داشت به نبرد رومیان برود (۷)

اگر والدین و مریبان و آموزشگاهها وبالآخره جامعه اسلامی ما از رهبر عالیقدار اسلام الهام بگیرند ولیاقتها واستعدادهای جوان را لازطريق تشویق و به حساب آوردن ایشان به کار بیندازند مسلمان وضع مابهتر خواهد شد . عظمت و سربلندی اسلامی بستگی به این دارد که نیروها و ذخائر عظیم انسانی را از آغاز کودکی و جوانی مورد بهره برداری قراردهیم ، از هر عمل مشتب و از هر روش صحیح و از هر گفتار و کردار و پندر پسندیدهای تشویق و حمایت کنیم و آنقدر در این راه تلاش کنیم که فرصت از ناکسانی که با حریبه تشویق استعدادها را در مسیر شیطانی و حیوانی و خصائیل ضدانسانی بکار میاندازد ، سلب کنیم و چه بهتر که در این راه از خود جوانان استعداد کنیم و به آنها بفهمانیم که فرصتها و روزهای ارزنده و گرانبهائی از دست رفته و دارد می رود ، بیشتر از این در پیشگاه خدا و در برابر محکمه وجودان سرافکنده و شرمسار نباشیم .

۱- اسناد تاریخ بعقوبی ج ۲ ص ۶۰ .

۲- مکارم الاخلاق ص ۲۲۲ .

۳- نهج البلاغه دکتر صبحی صالح ص ۴۳۰ .

۴- بحار الانوار ج ۲۲ ص ۱۱۴ ، ترجمه : فرزنداتان را گرامی بدارید ، و اخلاق و آداب خود را نیکو سازید .

۵- اسد الغابه ج ۳ ص ۳۵۸ .

۶- بحار الانوار ج ۴۰۵ ص ۴۰۵ .

۷- اسد الغابه ج ۱ ص ۶۴ .

به چاپ می رسد ، تشویق‌های گوناگونی است که افراد را در راههای که مورد نظر است به تلاش و کوشش و امیدارد .

بیاید برای موفقیت کامل ، در پرورش و تهذیب اخلاقی ، نسل جوان را به حساب آوریم ، به او شخصیت بدھیم اورا در کارها شرکت دهیم . از تبریزی او برای کسب موفقیت استفاده کنیم .

گام اول در راه تشویق جوانان به اخلاق پسندیده همین است ، اگر بخواهیم فرمان پیامبر گرامی اسلام (ص) را که فرمود "اگرمو اولادکم و احسنو آدابکم" (۴) امثال کنیم ، باید از همینجا شروع کنیم .

پیامبر عالیقدار اسلام پس ازفتح مکه عتاب بن اسید را به فرمانروائی مکه برگزید ، در آن وقت وی یک جوان ۲۱ ساله بود .

رهبرگرامی اسلام به این جوان چنین فرمود : اگر می دانستم در میان مسلمانان کسی لا بقتراز تتو وجود دارد ، اورا بر تو مقدم می داشتم .

این تشویق و توجه پیشوای مسلمانان نسبت به یک جوان لایق ، کهنسالان را که صرفًا به خاطر نبودن لیاقت ، محروم شده بودند ، آزده خاطر ساخت . آزدهگی خاطر ایشان به اطلاع پیامبر خدا رسید ، پیامبر رنامه ای به ایشان نوشت : "لایحتج محتاج منک فی مخالفته بصفر سنہ ، فلیس الاکبر هو الافضل ، بل الافضل هو الکبر" (۵) هیچ یک از شما به جوانی عتاب اعتراض نکند زیرا ملاک فضیلت سن بیشتر نیست بلکه اخلاق و کمالات نفسانی است .

از این نمونهای درزندگی رهبر بزرگوار اسلام فراوان است قبل از مهاجرت به مدینه ، مصعب بن عمیر را که به شهادت تاریخ نوجوان بود برای رهبری و پیشوایی به این شهر فرستاد (۶) :